

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Ion Ploscaru,
reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion
Ploscaru împotriva Întreprinderii Mixte Compania de Asigurări „GRAWE
CARAT Asigurări” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea despăgubirii
de asigurare, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-202/24
NR. PIGD 2-21180362-01-2ra-15022024)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023.
Argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de
procedură civilă.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. A. Brăgaru,
Curtea de Apel Chișinău, jud. R. Pulbere, A. Malii, A. Pahopol,

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 decembrie 2021, Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A., solicitând încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 219 924 de lei, pentru dauna parțială a automobilului de model „Lexus RX 200T” cu număr de înmatriculare xxxxx, a sumei de 4 605,17 lei cu titlu de penalitate și a cheltuielilor de judecată în mărime de 19 820 de lei și a cheltuielilor de judecată privind plata taxei de stat în mărime de 6 835,87 de lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la 10 martie 2021 a încheiat cu Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr.AICS0000359258, obiectul căruia a constituit asigurarea intereselor patrimoniale legitime ale persoanelor fizice și juridice legate de posesia, folosința și dispoziția asupra vehiculului de model „Lexus RX 200T” cu număr de înmatriculare xxxxx.

3. La 05 septembrie 2021, ora 14:00, în raionul Nisporeni, la intrarea în satul Bursuc, în apropierea Mănăstirii Hîncu, se deplasa cu autovehiculul enunțat și la un moment dat având în față un obstacol a ieșit pe contrasens. În rezultat, având în vedere că pe banda opusă se deplasa autovehiculul de model „Opel Zafira” cu număr de înmatriculare xxxxx, s-au tamponat în partea dreaptă-față. Drept urmare, a contactat imediat poliția și a anunțat despre producerea accidentului rutier. La locul accidentului s-au deplasat membrii grupei operative, care au cercetat locul, au consemnat în procese-verbale declarațiile sale și ale celorlalte persoane implicate în accidentul rutier. La fel, au completat formularul „constatarea amiabilă de accident”, indicându-le unde să aplice semnăturile și posibilitatea de a se adresa la compania de asigurări.

4. Astfel, s-a adresat către Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. cu cerere privind constatarea pagubei și stabilirea despăgubirii de asigurare, fiind deschis un dosar de daune. În rezultatul instrumentării dosarului, compania de asigurări a stabilit cuantumul despăgubirii de asigurare în mărime de 96 203,99 de lei. Având în vedere dezacordul cu acest cuantum, la 18 octombrie 2021 a depus cerere, solicitând acordarea despăgubirii de asigurare în mărime de 167 807,14 de lei, cu expedierea materialelor dosarului de daune la adresa de e-mail a avocatului. Ulterior, compania de

asigurări i-a comunicat că nu-i poate achita despăgubirea de asigurare în cuantumul solicitat, din motiv că a fost completat formularul de constatare amiabilă a accidentului rutier și respectiv nu a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție.

5. Corespunzător executând indicațiile asiguratorului, la 22 octombrie 2021 reclamantul a depus cerere către Inspectoratul de Poliție Nisporeni, prin care a solicitat să fie pornită o procedură contravențională în privința sa în rezultatul accidentului rutier produs la 05 septembrie 2021. Drept urmare, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție din 22 octombrie 2021, prin care Ion Ploscaru a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) din Codul contravențional.

6. La 28 octombrie 2021 a depus cerere către Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A., prin care a solicitat reexaminarea dosarului de daune și efectuarea plății cu titlu de despăgubire de asigurare în conformitate cu pct.6.11 din contractul de asigurări a vehiculelor terestre (AUTOCASCO), conform căruia la evaluarea daunei, asiguratorul va ține cont de prețurile practicate în Republica Moldova și utilizează sistemul de evaluare „Silver Dat” în cazul în care se solicită achitarea despăgubirii de asigurare în bani.

7. Totodată, în scopul demonstrării prejudiciului real suportat, la cerere au fost anexate conturile de plată și respectiv bonurile fiscale eliberate de SRL „Continent” dealer oficial al automobilelor de model „Toyota” și „Lexus” în Republica Moldova, precum și au fost anexate toate înscrisurile care justifică despăgubirea de asigurare solicitată, inclusiv bonurile și facturile achitate deja.

8. Prin scrisoarea nr.2133/21 din 11 noiembrie 2021, a fost informat despre faptul că în sensul pct. 7.18.3 din contractul de asigurare a vehiculelor terestre, precum și condițiilor de asigurare a vehiculelor terestre, asiguratorul nu acordă despăgubire de asigurare pentru „Ieșirea pe contrasens” (sensul opus a direcției de circulație), cu excepția cazului în care are loc ieșirea pe contrasens prin derapare/alunecare autovehiculului din cauza condițiilor climaterice, în limitele de viteză regulamentară, cu condiția prezentării documentelor de la organele competente.

9. Reclamantul și-a exprimat dezacordul cu decizia companiei de asigurare, deoarece clauza contractuală 7.18.3 are caracter abuziv, expusă într-un mod neclar pentru consumatori, care limitează drepturile legale ale consumatorilor și care acordă prerogative ilegale companiei de asigurare. Clauza menționată se conține în capitolul 7 al contractului denumit excluderi și prin care pârâtul a stipulat că asiguratorul nu acordă despăgubirea de asigurare pentru daunele care s-au produs în rezultatul încălcării regulilor de circulație rutieră și anume ieșirea pe contrasens. Clauza contravine Regulamentului circulației rutiere, Codului Contravențional și Codului Penal, deoarece persoanele asigurate nu ar avea dreptul să iasă pe contrasens în niciun caz, chiar în situație de depășire, ocolirea obstacolelor, ocolire a

locului producerii accidentului rutier sau în cazul marcajelor temporare. Astfel, conducătorii de autovehicule din Republica Moldova au obligația de a respecta Regulamentul circulației rutiere care prevede expres faptele permise și cele interzise. Compania de asigurări nu poate să-și limiteze răspunderea prin constrângerea drepturilor consumatorilor conferite prin Hotărârea Guvernului. Mai mult, această clauză nu poate fi negociată de către consumatori, fiind un contract cu clauze standard formulate în prealabil de către pârât. Anumite restricții ar fi justificate în cazul în care asiguratorul ar stabili primă de asigurare redusă și ar acorda posibilitatea consumatorilor cel puțin de a alege cel puțin dacă este de acord cu această clauză să i să plătească mai puțin. Corespunzător clauza enunțată nu este formulată clar, or, nu este clar dacă orice ieșire pe contrasens este o excepție sau doar ieșirile pe contrasens care sunt interzise de Regulamentul circulației rutiere. Clauza contractuală este abuzivă, deoarece compania de asigurare își atribuie rolul de agent constatator, reieșind din faptul că această prevede excluderea anume pentru încălcarea regulilor de circulație rutieră – ieșirea pe contrasens. Pârâtul nu poate în mod arbitrar să constate de sine stătător existența sau inexistența încălcării regulilor de circulație rutieră și respectiv să decidă în lipsa unei constatări oficiale asupra vinovăției în comiterea unui accident rutier.

10. Referitor la plată despăgubirii de asigurare, reclamantul a reiterat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 22 octombrie 2021 a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.242 alin.(1) din Codul contravențional, prin ignorarea prevederilor pct. 43 alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere. Din scrisoarea nr.2133/2 din 11 noiembrie 2021 se constată refuzul companiei de asigurări privind plata despăgubirii drept urmare a cazului asigurat survenit, refuz întemeiat pe pct. 7.18.3 din contractul încheiat.

11. Reclamantul a declarat că deplasarea pe contrasens reprezintă o încălcare a Regulamentului circulației rutiere doar în cazul în care poartă un caracter ilicit, intenționat de deplasare pe contrasens, atunci când situația rutieră ținând cont de semnele circulației rutiere și marcajele în acest sens nu permit și doar o astfel de deplasare poate exclude achitarea despăgubirii de asigurare. Organul de poliție a constatat încălcarea pct. 43 alin.(2) din Regulament și nu a pct. 42 alin.(2) sau pct. 54. Astfel, ieșirea pe contrasens a fost una regulamentară care nu întrunește elementele pentru excluderi cumulative, nefiind o încălcare a Regulamentului circulației rutiere, or, nu a fost sancționat în acest sens. În opinia sa, este eronată poziția pârâtului precum că ar fi încălcat Regulamentul circulației rutiere prin ieșirea pe contrasens.

12. Prin cererea depusă la 28 octombrie 2021 reclamantul a solicitat reexaminarea dosarului de daune și efectuarea plății cu titlu de despăgubire de asigurare în conformitate cu pct. 6.11 din contractul de asigurare. Compania de asigurări a ignorat această solicitare și nu a efectuat calculul

despăgubirii de asigurare în conformitate cu clauza formulată, fapt pentru care este în drept să solicite încasarea despăgubirii de asigurare care corespunde cu prejudiciul real suportat conform conturilor de plată și bonurilor fiscale eliberate de SRL „Continental”. Din actele prezentate asiguratorului se identifică prejudiciul cauzat în sumă de 219 294 de lei.

13. De asemenea, a indicat că în sensul pct. 6.25 din contract, plata despăgubirii de asigurare se va face în termen de o săptămână după încheierea activității de investigație și de constatare a cazului asigurat, iar conform art.6 alin.(6) din Legea cu privire la asigurări asiguratorul va plăti asiguratului o penalitate în mărime de 0, 1 % din suma indemnizației sau despăgubirii. Astfel, urma a fi încheiată activitatea de investigație la 18 noiembrie 2021, iar până la 25 noiembrie 2021 urma să fie achitată despăgubirea de asigurare. Însă prin scrisoarea nr.2133/21 din 11 noiembrie 2021 a fost refuzată plata despăgubirii de asigurare și drept urmare este întemeiată calcularea termenului de plată a despăgubirii la 11 noiembrie 2021, iar pârâtul urmează să achite penalitatea legală în mărime de 4 605,17 lei.

14. În temeiul art.96 din Codul de procedură civilă, reclamantul a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 19 820 de lei, achitate avocatului său.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea din 06 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ion Ploscaru împotriva Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare rezultată din contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) din 10 martie 2021, penalității legale și cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La 11 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice (Vol. I, f.d. 117), Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 06 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii prime instanțe, emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 07 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ion Ploscaru, reprezentat de Mihail Mișcoi și s-a menținut hotărârea din 06 februarie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

18. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererea de apel și materialul probator, a conchis că soluția

instanței de fond privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, rezultă din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

19. Cu referire la prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, art. 1822 alin. (1) din Codul civil, art. 5, art.6 alin. (1) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, pct. 7.18.3 din contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021, precum și cu referire la procesul-verbal cu privire la contravenție din 22 octombrie 2021, raportând la caz normele citate, instanța de apel a reținut că prin cererea de asigurare nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021, Ion Ploscaru a solicitat de la Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. asigurarea vehiculului de model „Lexus RX 200T”, cu număr de înmatriculare xxxxx, pentru o perioadă de 12 luni începând cu 11 martie 2021 până la 10 martie 2022 în conformitate cu condițiile de asigurare a vehiculelor terestre (clasa 3) (f.d.21).

20. Conform condițiilor de asigurare a vehiculelor terestre Clasa 3, care au fost prezentate reclamantului, conținutul căror le cunoștea, la Capitolul 11, pct. 10.20.3 a fost indicată și adusă la cunoștință excluderea sau circumstanțele în care asiguratorul nu acordă despăgubire de asigurare și anume: ieșirea pe contrasens (sens opus a direcției de circulație), cu excepția cazului în care are loc ieșirea pe contrasens prin deraparea/alunecarea autovehiculului din cauza condițiilor climaterice, în limitele vitezei regulamentare, cu condiția prezentării documentelor confirmative de la organele competente (f.d.32-35). Această clauză se regăsește și în pct. 7.18.3 din contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021, care a fost semnat de Ion Ploscaru (f.d.22-28).

21. Deși Ion Ploscaru a pretins că această clauză este abuzivă, instanța de apel a menționat că la momentul semnării contractului de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021 și acceptării condițiilor acestuia, nu a invocat faptul că clauza respectivă nu a fost negociată, or, această solicitare a parvenit abia după producerea evenimentului din 05 septembrie 2021 și refuzul Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. de a recunoaște evenimentul respectiv caz asigurat și să achite despăgubirea de asigurare.

22. Instanța de apel a menționat că după cum corect a reținut și prima instanță, Ion Ploscaru personal a solicitat prin cererea de asigurare din 10 martie 2021 să fie asigurat vehiculul de model „Lexus RX 200T”, cu număr de înmatriculare xxxxx, în conformitate cu condițiile de asigurare a vehiculelor terestre (clasa 3), respectiv, a dedus că Ion Ploscaru a luat cunoștință de aceste condiții, acceptându-le. În acest context se confirmă indubitabil că Ion Ploscaru nu a motivat nici în prima instanță și nici în fața instanței de apel că clauza contractuală de la pct. 7.18.3 al contractului ar fi

una abuzivă și urmează a fi declarată nulă. Or, aceasta nu contravine condițiilor de asigurare și legislației cu privire la asigurări, care la art. 5 alin (3) din Legea 407 stipulează că în asigurarea benevolă (facultativă), raporturile dintre asigurat și asigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contract de asigurare. Condițiile asigurărilor benevole (facultative) sunt stabilite de asigurător, în conformitate cu legislația și cu actele normative ale autorității de supraveghere.

23. De altfel, instanța a reținut ca fiind notabil și faptul că, contractul de asigurare se încheie în baza atingerii înțelegerii între părțile acestuia asupra clauzelor esențiale și neesențiale sau complementare, astfel la încheierea contractului de asigurare, asigurătorul este în drept să aplice formele standard ale contractului (poliței de asigurare), elaborate de el sau de asociația asigurătorilor pentru anumite tipuri de asigurări. Totodată, la încheierea contractului, părțile pot, însă, conveni asupra modificării sau excluderii unor anumite clauze ale Regulilor de asigurare sau asupra completării contractului cu anumite clauze suplimentare. Iar după cum rezultă din conținutul contractului de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021, Ion Ploscaru a semnat fără obiecții contractul și polița de asigurare a vehiculelor terestre (f.d. 22-31), în sensul dat și-a exprimat acordul cu condițiile de asigurare, fapt confirmat prin semnătura aplicată în rubrica „cu condițiile de asigurare am făcut cunoștință și sunt de acord. Condițiile de asigurare le-am primit”.

24. Cu referire la argumentele apelantului/reclamant precum că i-au fost lezate drepturile sale în calitate de consumator, prin faptul că i-a fost refuzată plata despăgubirii de asigurare, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a reținut că în temeiul art.43 din Legea nr.407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, reglementează expres care sunt condițiile în care asiguratul poate invoca încălcarea drepturilor sale în calitate de consumator, și anume asigurătorul și reprezentantul lui au obligația de a pune la dispoziția asiguratului sau contractantului de asigurare informații în legătură cu contractele de asigurare, atât până la încheierea, cât și în derularea lor. Aceste informații vor fi prezentate în scris, în limba de stat și/sau în limba în care a fost încheiat contractul, vor fi redactate într-o formă clară și se vor referi, la: a) clauzele opționale ale contractului de asigurare; b) data intrării în vigoare și a încetării contractului, inclusiv modalitățile de încetare; c) modalitățile și termenele de plată a primelor de asigurare; d) elementele de calcul al indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare; e) modalitatea de plată a indemnizațiilor și despăgubirilor de asigurare; f) legea care guvernează contractul de asigurare. La caz, această obligație a fost realizată de asigurător față de Ion Ploscaru.

25. Instanța de apel nu a reținut și a respins argumentul apelantului precum că compania pârâtă a interpretat în defavoarea lui circumstanțele accidentului rutier care s-a produs la 05 septembrie 2021, deoarece Ion Ploscaru deplasându-se în raionul Nisporeni, în apropiere de satul Bursuc,

fiind la volanul mijlocului de transport de model „Lexus RX 200T”, cu număr de înmatriculare xxxxx, ieșind pe banda de circulație opusă ignorând prevederile pct.43 alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, s-a tamponat frontal cu mijlocul de transport de model „Opel Zafira”, cu număr de înmatriculare xxxxx, condus de Ilie Rotar, care se deplasa regulamentar, în rezultatul accidentului rutier ambele mijloace de transport au fost deteriorate, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.242 alin.(1) din Codul contravențional.

26. Respectiv, în conformitate cu pct. 6.7 din contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021, Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. a emis ordinul nr.5586 din 10 noiembrie 2021 conform căruia a refuzat recunoașterea drept caz asigurat evenimentul produs la 05 septembrie 2021 și a fost refuzat dosarul de daune nr. C/21/2451 în conformitate cu pct.7.18.3 din condițiile de asigurare a vehiculelor terestre din 14 august 2012, modificate la data de 27 noiembrie 2019 – lipsa temeiului juridic în achitarea despăgubirii de asigurare (f.d.99).

27. În acest sens, justificat prima instanță a reținut că apelantul/reclamant nu a contestat ordinul nr.5586 din 10 noiembrie 2021 emis de Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. și nici nu a solicitat constatarea evenimentului produs la 05 septembrie 2021 drept caz asigurat. Mai mult, încadrarea faptei comise de Ion Ploscaru la 05 septembrie 2021 în circumstanțele descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție din 22 octombrie 2021, prin care agentul constatator a indicat că: „...Ploscaru Ion conducând mijlocul de transport de model „Lexus RX 200T”, cu n/î xxxxx, ieșind pe banda de circulație opusă s-a ciocnit frontal cu mijlocul de transport de model „Opel Zafira”, cu n/î xxxxx”, atestă că acesta a încălcat regulile circulației rutiere, iar pct. 7.18.3 din contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) nr. AICS0000359258 din 10 martie 2021, capitolul cu titlul „Excluderi” prevede că asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru ieșirea pe contrasens (sens opus a direcției de circulație). Așadar, în circumstanțele descrise, în care s-a produs evenimentul din 05 septembrie 2021, prin care s-a stabilit indubitabil că Ion Ploscaru a ieșit pe banda de circulație opusă, se încadrează în excluderea indicată în punctul 7.18.3 al contractului și anume: ieșirea pe contrasens (sens opus a direcției de circulație).

28. Instanța de apel a apreciat ca și prima instanță temeinicia refuzului asigurătorului Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. de a nu recunoaște evenimentul produs la 05 septembrie 2021 drept caz asigurat și a refuzat plata despăgubirii.

29. De asemenea, instanța de apel a reținut netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarate, dat fiind faptul că în susținerea acesteia, apelantul nu a adus niciun argument plauzibil, or, apelul este continuarea fondului, astfel, Ion Ploscaru urma să administreze probe, să anexeze acte și alt material probator care ar răsturna soluția instanței de fond, acțiuni care la

caz, nu au fost întreprinse de către apelantă, astfel, se constată formalitatea cererii de apel.

30. Deși pe parcursul examinării cauzei în fond s-au prezentat facturi fiscale și acte de îndeplinire a lucrărilor, chitanțele la dispozițiile de încasare, rapoartele de evaluare a pagubei, care atestă costul reparației automobilului asigurat de model „Lexus RX 200T”, cu număr de înmatriculare xxxxx, proprietarul acestuia, Ion Ploscaru nu poate pretinde încasarea despăgubirii de asigurare.

31. La fel instanța de apel nu a admis alegațiile părții apelante, or, în mod distinct a indicat că Ion Ploscaru utilizând calea de atac - apelul, în detrimentul art. 372 din Codul de procedură civilă, nu a prezentat probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond, nu a indicat care anume circumstanțe urmau a fi stabilite și nu au fost stabilite de către instanța de fond, precum și nu a indicat din care considerente hotărârea contestată este neîntemeiată, astfel, în esență, argumentele din apel sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 15 februarie 2024, Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 07 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea integrală a acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, emitere unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată, încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 219 924 de lei, a sumei de 4 605,17 lei cu titlu de penalitate, a cheltuielilor de judecată în mărime de 19 820 de lei, încasarea inclusiv a cheltuielilor de judecate constituite din taxele de stat achitate în instanța de fond în cuantum de 6 835,87 de lei, în apel - 4 785,10 și în recurs - 4785,10 lei.

33. În susținerea recursului, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și pasibilă de casat prin prisma prevederilor art. 432 alin. (1) lit.e) din Codul de procedură civilă. Reiterând constatările instanței de apel în vederea respingerii apelului, a menționat că sunt neîntemeiate și irelevante. Atât în conținutul cererii de apel, cât și în cadrul ședinței de judecată a menționat că cererea de asigurare nr. AICS0000359258, doar semnată de către Ion Ploscaru a fost întocmită la 10 martie 2021, în baza unui formular de cerere utilizat pe larg de către Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. Prin urmare, la solicitarea verbală, aceasta a fost întocmită, iar clauzele contractului de asigurare nu au fost explicate în prealabil în măsura în care acestea să fie certe și clare pentru consumator. La aceeași dată, brokerul de asigurări a pus la dispoziție contractul de asigurare nr. AICS0000359258 întocmit în prealabil și ștampilat, prin urmare clauzele contractuale nu au putut fi negociate, fiind deja indicate în contractul tip prezentat. Or, este imposibil ca instanța de judecată să respingă aceste argumente în situația în care contractul de asigurare facultativă a fost încheiat

de brokerul de asigurări și nu nemijlocit de către intimat. În context, recurentul a indicat, în esență, argumentele referitor la clauza pretinsă a fi abuzivă, redată și în cererea de chemare în judecată la acest capitol, precizând că în corespundere cu reglementările enunțate supra, atât instanța de fond, cât și instanța de apel urmau a constata nulitatea absolută a clauzei nr. 7.18.3. din contractul de asigurare, ca fiind abuzivă, expusă într-un mod neclar pentru consumatori, care limitează drepturile legale ale consumatorilor și care acordă prerogative ilegale companiei de asigurări. Pe lângă aceasta, clauza menționată se conține în capitolul 7 al contractului, denumit: „Excluderi”. În opinia recurentului, prezenta clauză contravine Regulamentului circulației rutiere, Codului Contravențional și Codului Penal. Instanța de fond și instanța de apel urmau a ține cont atât de prevederile legale care guvernează relațiile din domeniul asigurărilor, precum și prevederile Regulamentului circulației rutiere, Codului Contravențional și Codului Penal.

34. Recurentul a declarat că nu poate fi reținută alegația instanței de apel precum că prima instanță corect a notat faptul că personal a solicitat prin cererea de asigurare din 10 martie 2021 asigurarea vehiculului în conformitate cu condițiile de asigurare a vehiculelor terestre (clasa 3), prin care s-ar deduce că a luat cunoștință de ceste condiții, acceptându-le. Din analiza cronologiei evenimentelor, contractul de asigurare a fost semnat în ziua depunerii cererii de asigurare, iar condițiile de asigurare nu puteau fi cunoscute. Mai mult ca atât, caracterul abuziv al acestora poate fi invocat de către instanța de fond din oficiu, ceea ce nu s-a produs în prezenta speță. Simplul fapt al înmânării, al semnării contractului nu face ca aceste condiții să fie clare pentru consumator, negociate sau să elimine caracterul lor abuziv.

35. De asemenea, a menționat că este ilegal argumentul instanței de fond, susținut de către instanța de apel, care contravine normelor și principiilor dreptului civil și a răspunderii contractuale în general. Instanța de apel indică faptul omisiunii contestării ordinului emis de intimat. Cererea de chemare în judecată a fost examinată în ordinea contenciosului civil, compania de asigurări nu este o autoritate publică și nu acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public pentru ca actele emise de către intimat să fie obligatoriu de contestat. Litigiul dedus judecății survine din contractul de asigurare facultativă încheiat, iar forma organizatorico-juridică interioară a intimatului, procedura interioară de luare a deciziilor, reglementată prin Legea cu privire la societățile pe acțiuni stabilește drepturile și obligațiile acționarilor, ale membrilor organelor de conducere și ale altor persoane cu funcții de răspundere ale societății, asigură apărarea drepturilor și intereselor legale ale creditorilor și acționarilor acestor societăți, astfel că actele emise de către această societate nu urmează a fi contestate de către persoanele terțe cu care societatea are raporturi contractuale, iar important pentru justa soluționare a litigiului dedus judecății

este stabilirea obligației de plată a intimatului în baza contractului de asigurarea facultativă, solicitată prin cererea de chemare în judecată.

36. Conform pct. 1 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto nr. 11 din 16 decembrie 2013, la judecarea pricinilor ce decurg din contractele de asigurare benevolă (facultativă) a autovehiculelor și obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule se aplică următoarele acte legislative: 1. Constituția RM; 2. Codul civil, Capitolul XXVI, art. 1301-1330; 3. Codul de procedură civilă; 4. Codul contravențional; 5. Codul penal; 6. Codul de procedură penală; 7. Legea cu privire la asigurări nr.407- XVI din 21 decembrie 2006 (în continuare Legea nr.407-XVI); 8. Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.414-XVI din 22 decembrie 2006 (în continuare Legea nr.414-XVI); 9. Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131-XVI din 07 iunie 2007; 10. Legea drumurilor nr.509-XIII din 22 iunie 1995; 11. Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003; 12. Hotărârea Guvernului cu privire la reorganizarea sistemului informațional automatizat de căutare „Automobilul” în Registrul de stat al transporturilor și introducerea testării autovehiculelor și remorcilor acestora nr.1047 din 08 noiembrie 1999; 13. Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Metodologiei de calcul al primei de asigurare de bază și al coeficienților de rectificare pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr.318 din 17 martie 2008; 14. Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului rutier nr.357 din 13 mai 2009; 15. Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la primele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto nr.26/10 din 13 iunie 2013; 16. Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009; 17. Regulamentul cu privire la modul de determinare a uzurii în cazul pagubelor produse la autovehicule, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 13/1 din 03 aprilie 2008; 18. Regulamentul privind eliberarea avizului pentru înregistrarea de stat a asigurătorilor/reasigurătorilor, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 13/3 din 03 aprilie 2008; 19. Regulamentul privind cerințele față de acționarii semnificativi ai asigurătorilor/reasigurătorilor și condițiile față de deținerea participațiilor calificate în capitalul social al asigurătorului/reasigurătorului, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.13/3 din 03 aprilie 2008; 20. Regulamentul cu privire la cerințele față de persoanele cu funcții de răspundere ale asigurătorilor/reasigurătorului și intermediarilor în asigurări, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 13/3 din 03 aprilie 2008; 21. Regulamentul privind cerințele față de conținutul condițiilor de asigurare pentru clasele de asigurare benevolă, aprobat prin

Hotărîrea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.55/6 din 08 noiembrie 2007; 22. Hotărîrea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr.20/5 din 16 mai 2008 cu privire la aprobarea formei și conținutului cererilor de asigurare, contractelor de asigurare și polițelor de asigurare la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, Monitorul Oficial 143-144/410, 05.08.2008; 23. Regulamentul general al Consiliului Birourilor, adoptat de Consiliul Birourilor la Rethymno (Creta) la 30 mai 2002.

37. Recurentul a menționat la caz decizia nr. 2ra-64/20 din 26 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, în cauza Ciobanu V. vs Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A., conform căreia: „deplasarea pe contrasens este o încălcare conform Regulamentului circulației rutiere, atunci când ea poartă caracter ilicit, intenționat de deplasare pe contra sens, atunci când situația rutieră - ținând cont de semnele de circulație rutieră și marcajele în acest sens, nu permit. Și, doar o astfel de deplasare pe contrasens - conștientă și ilegală, poate să excludă achitarea despăgubirilor. Aceasta deoarece, părțile au stabilit în contract ca excluderi comiterea cazului asigurat, care s-a produs urmare a încălcării regulilor de circulație rutieră ce țin de ieșirea pe contrasens. Adică, ca ieșirea pe contrasens să fie excludere ea trebuie să fie contrară regulilor de circulație rutieră, contrară pct. 42 alin. (2) sau 54 din Regulamentul circulației rutiere.” Pentru a aprecia ieșirea pe contrasens o excludere de achitare a despăgubirii de asigurare conform contractului de asigurare facultativă, această ieșire trebuie să constituie încălcare a regulilor de circulație rutieră de ieșire pe contrasens, ceea ce la caz nu se atestă, fiind decât stabilită încălcarea de către recurent al pct. 43 alin. (2) din Regulamentul menționat și nu a pct. 42 alin. (2) sau 54. În coerența celor expuse, poate să fie apreciată drept excludere o ieșire pe contrasens numai în cazul în care aceasta este încălcare a Regulamentului, or, nu în toate cazurile, această deducție rezultând din pct. 7.18.3 enunțat supra: producerea cazului asigurat ca urmare a încălcării regulilor de circulație rutieră, iar încălcarea trebuie să constituie ieșire pe contrasens și nu orice ieșire pe contrasens este excludere, odată ce aceasta nu constituie încălcare a Regulamentului. Iar în pct. 29 din hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto nr. 11 din 16 decembrie 2013, se stabilește clar că, dacă autoritățile publice competente nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și împrejurările producerii accidentului de autovehicul ori la pagubele cauzate, aceste elemente pot fi dovedite de partea interesată (asigurător, asigurat, utilizator, persoana păgubită) prin orice mijloc legal de probă, administrate în cadrul dezbaterilor judiciare. Pentru a demonstra faptul că nu a încălcat Regulamentul circulației rutiere, la cererea de apel a anexat pe lângă mijloacele de probă anexate în instanța de fond, 5 extrase din aplicația în regim real „Hărți” prin care detaliat se constată faptul că

traseul L395 de acces spre Mănăstirea Hîncu unde a avut loc accidentul rutier, are doar o singură bandă de circulație reversibilă, nedirijată iar în locul producerii accidentului rutier se îngustează drumul mai mult cu 1/3 din cauza unei curbe situată pe pantă; două fotografii de la fața locului prin care la fel se constată aceleași circumstanțe de fapt esențiale pentru soluționarea cauzei, iar pentru combaterea argumentului intimatului potrivit căruia coliziunea dintre autovehicule ar fi fost frontală, au fost anexate fotografiile ale mijlocului de transport prin care se constată faptul că coliziunea a fost nu frontală, dar în partea stângă din dreapta a autovehiculului. În sensul dat, este imperios a se reține faptul că instanța de apel, din omisiune sau intenționat, în motivarea deciziei contestate nu a făcut referire la mijloacele de probă susmenționate, or, nu a dat o apreciere acestora și nici nu a indicat motivele respingerii lor. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se pronunța în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz contra Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999). Funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea, obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse (speța Fomin contra Moldovei, hotărârea din 11 octombrie 2011). Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei diferite spre soluționare. Corespunzător, instanța de apel urma a reține că potrivit pct. 40 alin. (5) din Regulamentul circulației rutiere, în cazul în care partea carosabilă are o bandă (sau benzi) cu circulație reversibilă, la intrarea pe acest drum conducătorul trebuie să conducă vehiculul pe banda extremă din dreapta.

38. Recurentul a susținut că refuzul intimatului de a plăti despăgubirea de asigurare se întemeiază pe faptul că ar fi încălcat pct. 7.18.3 din contractul de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO) precum și conform prevederilor din Condițiile de asigurare a vehiculelor terestre (AUTOCASCO), norme care prevăd excluderi pentru încălcarea regulilor de circulație. Aceleași argumente au fost reținute în mod automat și de către instanța de fond și apel în hotărârile contestate. Pe lângă argumentele redade supra, a evidențiat că drumul L395 (de acces spre Mănăstirea Hîncu) unde a avut loc accidentul, conform pct. 42 al Regulamentului circulației rutiere este drum cu o singură bandă de circulație reversibilă, fapt învederat însăși de intimat prin referința depusă la cererea de chemare în judecată. Din

raționamentele conturate, se deduce logic faptul că ieșirea pe contrasens este posibilă doar în cazul drumurilor cu două sau mai multe benzi de circulație cu dublu sens, așadar, în cauza dedusă judecării este imposibilă o ieșire pe contrasens deoarece drumul pe care a avut loc accidentul rutier este cu o singură bandă îngustă pe care nu și simplu nu s-au încadrat două autovehicule și respectiv reprezintă un caz asigurat, motive pentru care compania de asigurări are obligația de plată a despăgubirii de asigurare conform contractului de asigurare facultativă.

39. De asemenea, la judecarea cauzei în fond, în cadrul ședințelor judiciare a solicitat instanței de judecată să fie anexată la materialele cauzei copia hotărârii nr. 2-2270/2018 a Judecătorei Chișinău și a deciziei nr. 2ra-64/20 din 26 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, în cauza Ciobanu V. vs Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A., în care a fost abordată aceeași problemă de drept privind condițiile de asigurare și contractele de asigurare întocmite în prealabil și în care irevocabil s-au constatat aceleași argumente invocate prin cererea de chemare în judecată. Însă judecătorul a respins cererea, refuzând astfel abuziv anexarea acestor înscrisuri care dovedesc circumstanțe esențiale pentru justa soluționare a cauzei. Mai mult decât atât, în cererea de apel a indicat asupra faptului respingerii nemotivate de către instanța de fond a anexării probelor sus-menționate, iar, din conținutul deciziei contestate, se conchide omisiunea instanței de apel de a se expune pe marginea problemei invocate, în context fiind redate prevederile art. 4, art. 26 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă. Instanța de fond și instanța de apel aveau obligația absolută de a emite hotărâri legale și întemeiate, acest fapt fiind însă imposibil fără ca instanța de judecată să respecte în primul rând obligația de a fi imparțial și obiectiv. Totodată caracterul legal și întemeiat al hotărârii judecătorești este imposibil de asigurat fără ca instanța de judecată să stabilească și să cerceteze obiectiv circumstanțele reale ale cauzei. În consecință, alegațiile instanței de apel precum că argumentele sunt formale și nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile, precum și constatarea netemeinicii în ansamblu a cererii de apel declarate, motivând că nu a adus nici un argument plauzibil. Apelul este continuarea fondului și urma să administreze probe, să anexeze acte și alt material probator care ar răsturna soluția instanței de fond, acțiuni care la caz nu au fost întreprinse, indicând la formalitatea cererii de apel sunt neîntemeiate. Circumstanțele relatate supra, constată caracterul întemeiat al cererii de apel, motive din care urma a fi admisă în sensul formulat.

40. La 30 mai 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se

confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică, anexate la materialele dosarului (f.d.227-229).

41. La 20 iunie 2024, Î.M. „GRAWE CARAT Asigurări” S.A. a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea recursului inadmisibil iar în cad de declararea recursului admisibil, respingerea acestuia cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

42. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

43. Recursul declarat de Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi, va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

44. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

45. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

46. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă: e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

47. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(1).”

MOTIVAREA INSTANȚEI

48. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 07 noiembrie 2023. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 23 ianuarie 2024 (f.d.207). Astfel, recursul depus la 15 februarie 2024 este în termen.

49. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

51. Din analiza recursului declarat rezultă că s-a invocat ca temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e), din Codul de procedură civilă, citate supra.

52. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii contestate. Mai mult, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

53. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

55. În contextul prevederilor art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică în cazul invocării în recurs a temeiurilor menționate la art. 432 alin.(1) lit.d)–f) din Codul de procedură civilă, dacă acestea au fost invocate și în apel sau dacă pretinsa încălcare a avut loc în instanța de apel, nefiind stabilite la caz anumite încălcări ce ar fi fost comise de instanța de apel.

56. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de

admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

57. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. a), urmează a fi considerat inadmisibil.

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Ploscaru, reprezentat de avocatul Mihail Mișcoi, împotriva deciziei din 07 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni